

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2XOboE/8/2017
Identifikačné číslo spisu: 2107205042
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2107205042.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, poverenou zamestnankyňou, proti žalovanej: A. I., nar. XX.XX.XXXX, S. XXXX/XX, XXX XX J., za účasti súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára, so sídlom P. Pážmaňa č. 49/3, 927 01 Šaľa, o vymoženie uloženej povinnosti 289,45 Eur, trov predchádzajúceho konania vo výške 116,25 Eur a trov exekúcie, o podnete súdneho exekútora o odklade a zastavení exekúcie, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18Er/137/2007, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 29. apríla 2013, č. k. 5CoE/210/2012-68, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .
- III. Žiadna zo strán sporu n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho ani dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 7. februára 2012, č. k. 18Er/137/2007-42, exekúciu zastavil s tým, že oprávnený je povinný do troch dní zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi, so sídlom P. Pážmaňa č. 49/3, 927 01 Šaľa náhradu trov exekúcie v sume 70,47 Eur. Medzi oprávneným a povinnou bola dňa 25.05.2006 uzavretá Zmluva o úvere č. 1460523 (ďalej len „Zmluva“). Povinná svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy neplnila riadne a včas. Súd prvej inštancie skonštatoval, že sa v danom prípade jednalo o spotrebiteľský vzťah, a to s prihliadnutím na zákonné kritériá zakotvené v ust. § 52 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka. Vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť Zmluvy bola v bode 17 obsiahnutá rozhodcovská doložka, na základe ktorej oprávnený postupoval, výsledkom čoho bol rozhodcovský rozsudok. V tejto súvislosti súd prvej inštancie skonštatoval, že predmetná rozhodcovská doložka predstavovala neprijateľnú podmienku Zmluvy a bola preto neplatnou. Nakoľko neplatná rozhodcovská doložka podľa súdu prvej inštancie nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, rozhodcovský rozsudok je preto nulitný a ako exekučný titul neúčinný. S prihliadnutím na vyššie uvedené súd prvej inštancie exekúciu zastavil.

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 29. apríla 2013, č. k. 5CoE/210/2012-68, návrhy oprávneného na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ a podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku zamietol, pričom napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že ani jednej strane sporu náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd posúdil odvolanie oprávneného ako nedôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil. Zo spisu mal odvolací súd za preukázané, že Zmluva mala charakter formulára, do ktorého oprávnený už len dopĺňal konkrétne údaje, pričom povinná obsah tejto Zmluvy nemohla ovplyvniť. Podľa odvolacieho súdu sa na právny vzťah založený Zmluvou vzťahuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod. V danom prípade zmluvná podmienka, dojednaná zmluvnými stranami v podobe rozhodcovskej doložky, znemožnila spotrebiteľovi (povinnej) rozhodovanie sporu pred štátnym súdom, ak žalobu podal oprávnený ako prvý na rozhodcovskom súde. Uvedenú zmluvnú podmienku kvalifikoval odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie s použitím eurokonformného výkladu a s prihliadnutím na Smernicu Rady 93/13/EHS, závery Súdneho dvora EÚ a Ústavného súdu SR, ako neprijateľnú. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie v tom, že neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, ktorý v danej veci konal a rozhodol. Z uvedeného potom vyplýva, že rozhodcovský rozsudok je nespôsobilým exekučným titulom v zmysle ust. § 41 Exekučného poriadku a výkon exekúcie je na jeho podklade neprípustný (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3MCdo/20/2008).

3. V súvislosti s návrhom oprávneného na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odvolací súd uviedol, že podľa jeho názoru ustanovenia právnych predpisov, ktoré vo veci aplikoval nie sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ani s princípmi právneho štátu, preto návrhu nevyhovelo a tento zamietol. Rovnako tomu bolo aj v prípade návrhu oprávneného na prerušenie exekučného konania v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ktoré odvolací súd nepovažoval za potrebné.

4. Oprávnený podal proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil predovšetkým tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p., že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. keď súd nesprávne interpretoval a aplikoval ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a článok 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku. Zdôraznil tiež, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a že v ňom bol nesprávne poučený o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

5. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním v časti jeho potvrdzujúceho výroku, v ktorom uviedol, že súdy: 1. rozhodli nad rámec zverenej právomoci (ust. § 237 písm. a/ O. s. p. v znení účinnom do 1. januára 2015, ďalej len „O. s. p.“), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (ust. § 237 písm. d/ O. s. p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný ust. § 237 písm. e/ O. s. p.), 4. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (ust. § 237 písm. f/ O. s. p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dovolateľ žiadal napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

6. K odvolaniu a dovolaniu oprávneného sa vyjadril iba súdny exekútor JUDr. Ľubomír Pekár, ktorý zdôraznil, že je účastníkom konania len v obmedzenom rozsahu, v dôsledku čoho aj jeho oprávnenie vyjadriť sa vzťahuje len na časť týkajúcu sa trov exekúcie. V závere uviedol, že je uznesením súdu prvej

inštancie viazaný.

7. S prihliadnutím ku skutočnosti, že povinná zomrela a dedičské konanie bolo zastavené pre nemajetnosť, oprávnený písomným podaním zo dňa 14.03.2018, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 19.03.2018, zbral podané odvolanie a dovolanie späť.

8. Podľa ust. § 369 ods. 1 C. s. p. dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo (ust. § 369 ods. 2 veta prvá C. s. p.).

9. V zmysle ust. § 369 ods. 3 C. s. p., ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

10. Podľa ust. § 446 veta druhá C. s. p., ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie zastaví. So zreteľom na jednoznačný, právne účinný dispozitívny úkon oprávneného ako odvolateľa a zároveň dovolateľa zo dňa 14.03.2018, doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 19.03.2018, ktorým vzal odvolanie aj dovolanie späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o jeho odvolaní zastavil a zastavil aj konanie o jeho dovolaní.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania, nakoľko v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (ust. § 257 C. s. p.). Najvyšší súd slovenskej republiky za dôvody hodné osobitného zreteľa považuje to, že povinná počas konania zomrela a dedičské konanie bolo pre nemajetnosť zastavené, pričom povinnej žiadne trovy odvolacieho konania ani dovolacieho konania nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.